Af: Ellen Louise Kristensen, chefredaktør - redaktoer@dsam.dk

Rugbrødsarbejdet har spist min tid

Vi skruer tiden tilbage til 2012. Jeg var relativt ny i klinikken og optaget af at lære mine patienter at kende. Økonomien i drift af egen praksis var jeg mindre optaget af. Det føltes bare godt med "fod under eget bord".

Klinikkens økonomiminister kunne til vores ledelsesmøde berette, at vi havde indbetalt 3 x 8.000 kr. (så vidt jeg husker) til regionerne, fordi vi havde overskredet økonomiloftet.

Skal vi betale penge tilbage for allerede leveret arbejde? Ja, det skulle vi.

Nu står vi her så igen. Vi ved godt, hvor overskridelsen kommer fra. Konsultationer om medicin i restordre og de nødvendige medicinændringer, som det medfører. Afsluttede patienter fra en hospitalspsykiatri i knæ, og konsultationer om berømt vægttabsmedicin, hvis navn er tatoveret på danskens nethinde. Fra rugbrødsarbejdet i klinikkerne med andre ord. Patienterne har haft mere brug for os. Og det kan man så se på statistikken.

Det er et paradoks, at vi kan se virkelig mange patienter og ikke har tid til de andre opgaver. Jeg har for eksempel ikke fået brugt alle mine kursusmidler i år, kun nogle af dem. Det gik helt i stå under corona, og jeg er ikke tilbage på tidligere tiders kursusaktivitet. Selv om der udbydes mange flere kurser. Jeg har nået ca. halvdelen af mine patienter på bostederne, selv om jeg gerne ville have nået dem alle. Og jeg har deltaget i et enkelt forskningsprojekt, selv om jeg har fået flere invitationer fra dygtige forskere i vores fag.

Hvorfor?

Rugbrødsarbejdet har spist min tid.

Det er sket, selv om det ellers giver fagligt rigtig god mening at gøre noget ekstra for en befolkningsgruppe med særligt behov. Og selv om jeg i dagligdagen sætter pris på at læne mig op ad velgennemført almenmedicinsk forskning, som vi heldigvis har meget af i Danmark. Ny viden flytter noget for patienterne. Og for lægen. Den erfaring har jeg gjort mere end en gang. Hvem har ikke prøvet at føle sig fagligt fornyet efter en tur i kursus-helikopteren?

Vi ser ind i en tsunami af nye opgaver og forventninger til os. Jeg savner prioritering. Vi må ud af dette dødvande, men hvordan?

Det er spørgsmålet. //

Lederen skrives på skift af chefredaktør og FYAM-redaktør. Lederen er et udtryk for skribentens holdning og udtrykker ikke nødvendigvis DSAM's holdning.